

Predica de la Krefeld

Duminică, 3 martie 2019, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Rom. 6:8-11, 23**: „...”.

Îi aducem mulțumire Domnului. Noi suntem adunați din toate popoarele, limbile și națiunile. Scumpii mei frați și surori, ce har ne-a fost dăruit nouă. Ca și atunci, Moise a vorbit cu Domnul Dumnezeu și I-a zis: „Dacă am primit trecere înaintea Ta, atunci lasă-mă să cunosc căile Tale”. Dacă ne uităm în sfânta Scriptură, vedem că a fost harul lui Dumnezeu. Cum am citit ieri seară, Dumnezeu a prezis prin proroci tot ceea ce se va întâmpla. Dacă apoi începem cu Mat. 1 vedem că a avut loc un început în legătură cu ceea ce a făgăduit Dumnezeu.

Cu plăcere mă gândesc la faptul că în Noul Testament este amintit/citat Vechiul Testament de 845 de ori. Tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu s-a întâmplat și se întâmplă până astăzi. Pentru că Dumnezeu cunoaște sfârșitul înaintea începutului, El a putut vesti mai dinainte ceea ce se petrece în timpul nostru și ceea ce mai trebuie să se întâmple. Apoi la împlinirea timpului se întâmplă ceea ce a fost spus dinainte; și în zilele noastre, când timpul s-a împlinit, Dumnezeu a chemat un bărbat pe care El l-a trimis, ca parte a planului de mântuire al lui Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Deseori am amintit că noi n-am umblat după niște basme, n-am urmat niște basme meșteșugit alcătuite și nici interpretări ale Scripturii, ci am crezut Cuvântul prețios al lui Dumnezeu. Pavel a exprimat mereu acest lucru.

În Gal. 1:10 el a scris: „*Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor?*”. Nu și încă o dată nu! „*Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos*”.

Cine poate spune așa ceva? Numai cine a primit o chemare divină, cine a primit o trimitere divină care aparține planului de mântuire al lui Dumnezeu. Să nu plac oamenilor, așa cum Pavel scrie aici, ci lui Dumnezeu.

Dragii mei frați și surori, noi nu trăim pe lună, toți știm că pe pământ sunt atâtea religii și toți sunt de părerea că au dreptate. Ca misionar, am călătorit în 165 de țări, am predicat în cel puțin 495 de localități de pe pământ, am cunoscut culturile și religiile acestor țări, budismul, hinduismul, islamul, dar Dumnezeu Își are întregul Său popor pe întregul pământ. Aici este un punct deosebit: unii cred ceea ce a spus Buddha, ceilalți spun și cred ceea ce a zis Krishna, alții cred ce a spus Mohamed, toți cred ceva. Dar în acest loc noi credem doar ceea ce a spus Dumnezeu în scumpul și prețiosul Său Cuvânt.

Noi vedem conformitatea deplină a Vechiului cu Noul Testament și trăim în timpul nostru directă introducere în planul de mântuire al lui Dumnezeu. Pentru că I-a plăcut Domnului să-l trimită pe robul și prorocul Său, așa cum a făgăduit El. Pentru mine lucrul cel mai important este orientarea spirituală divină. Cine Îl crede pe Dumnezeu este introdus în ceea ce a făgăduit Dumnezeu, celui ce crede îi este descoperit prin Duhul Sfânt. Și atunci niciunul nu mai trebuie să-l învețe pe celălalt, atunci se împlinește că toți sunt învățați de Dumnezeu.

Despre ce este vorba? Este vorba de ceea ce este scris în Ps. 2:7-8: „*Eu voi vesti hotărârea Lui*» – zice Unsul – «*Domnul Mi-a zis: «Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut»*”. Acum urmează un lucru important: „*Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire!*” (vers. 8). Noi am fost răscumpărați cu un preț, noi aparținem Domnului Dumnezeului nostru, și așa cum este scris aici: „*Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire!*”.

Dumnezeu a prezis ambele lucruri dinainte și le-a propovăduit conform planului Său de mântuire, fie în legătură cu Israelul, fie cu Neamurile. Dumnezeu a început cu Israelul și a continuat cu Neamurile, și când desăvârșirea noastră va fi avut loc, cei doi proroci vor apărea în Ierusalim și vor aduce ultimul mesaj și din nou învățătura va ieși de la Muntele Sionului. Și toți din toate neamurile vor veni și se vor închina Dumnezeului cerului în Ierusalim. Încă o dată: „*Eu voi vesti hotărârea Lui, hotărârea Domnului*”.

În Fapte 20:27 Pavel a zis: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu*”. În Biblie avem fiecare temă, noi putem citi, totul este scris. Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeu. Iar aici: „*Eu voi vesti hotărârea Domnului*”. Mai mult nu trebuie să știm și nici nu vrem să știm mai mult, ci doar ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru noi în planul Său de mântuire și va duce la împlinire.

Citim în Fapte 2:23-24: „*pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege...*”. Răscumpărătorul nostru Și-a dat viața pe crucea Golgotei pentru noi după sfatul hotărât al Dumnezeului nostru. El ne-a dăruit iertarea, împăcarea, răscumpărarea deplină și înfierea. Așa cum este scris aici: „*după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu*”. Totul se petrece așa cum a hotărât Dumnezeu în planul Său de mântuire.

În vers. 24 este scris: „*Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-I legăturile morții, pentru că nu era cu puțință să fie ținut de ea*”.

El a scos afară țepușul morții și a zdrobit capul Șarpelui. După ce a murit pe crucea Golgotei și trupul Său era în mormânt, El S-a coborât jos în Duhul și a propovăduit biruința, răscumpărarea isprăvită. Și toți aceia din perioada Vechiului Testament care L-au crezut, L-au așteptat și au nădăjduit în El Îl așteptau pe Răscumpărător să vină acolo. Și conform Mat. 27:52-53, toți sfinții din perioada Vechiului Testament, care au avut parte de prima înviere, au înviat împreună cu Hristos și s-au arătat multora în cetatea sfântă. Domnul nostru a murit, dar El a smuls puterea morții. Cum am auzit în Cuvântul din introducere: noi am murit împreună cu Hristos și din inimă putem mărturisi: „*acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*”.

Apoi avem aici aceste versete biblice minunate care deslușesc ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. Col. 2:13: „*Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile*”. Aceasta este Evanghelia deplină, aceasta este mântuirea deplină pe care noi am trăit-o prin har.

Pavel, un bărbat chemat de Dumnezeu, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hristos, a scris toate aceste adevăruri biblice pe care noi le prețuim, acceptăm și primim. Am putea citi încă o dată acest verset, aceasta s-a și întâmplat. Citim încă o dată vers. 13: *„Pe voi, pe tine și pe mine, pe noi care suntem aici și de pe întregul pământ, pe voi care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur”*, voi care, spiritual, erați morți în păcate și încălcări, pe voi Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate încălcările. Aceasta este Evanghelia deplină, mântuirea deplină. Nimeni nu trebuie să se mai îngrijească, ci doar să creadă din toată inima ceea ce este scris aici, trebuie să devină o realitate divină în viața ta și în viața mea așa încât să ne putem regăsi în Cuvântul lui Dumnezeu prin har. Direct după aceea Pavel a spus: *„Caut eu să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos”*.

Pavel a scos în evidență Evanghelia veșnic valabilă într-un mod deosebit, a propovăduit-o, și în Gal. 1:8 a trebuit să spună direct: *„chiar dacă un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de cea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema/blestemat!”*.

Așadar înapoi la început, înapoi la origine, înapoi la răscumpărare, la iertare, la har și mântuire. Prin har, acum la sfârșit, Dumnezeu ne dăruiește trăirile mântuitoare personale așa cum au fost la început.

Dragii mei frați și surori, noi așteptăm deja de ani buni. Eu mă gândesc la acest lucru. Din anul 1933 au trecut foarte mulți ani, 85 de ani. Ne gândim că în iunie 1933 Domnul S-a coborât în norul supranatural și a exprimat însărcinarea divină pe care a dat-o acestui bărbat al lui Dumnezeu, William Branham. El trebuia să aducă mesajul care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, ca să pregătească Domnului un popor bine gătit, așa cum a făcut-o atunci Ioan Botezătorul. Cine a crezut și primit mesajul divin de atunci acela l-a crezut pe Dumnezeu; cine a respins mesajul acela l-a respins pe Dumnezeu. Cărturarii de atunci aveau Tora. Fratele nostru din Olanda mi-a dat Tanah-ul, Vechiul Testament în limba evreiască. Aici pe prima pagină este scris cuvântul „Elohim”. Da, poți să ai Tanah-ul, poți să ai

Tora, dar ce este dacă n-ai și nu primești descoperire de la Dumnezeu? Atunci măhrama lui Moise este peste ei, și poate fi dată deoparte doar în Hristos. Pentru că Domnul și Răscumpărătorul nostru este descoperirea directă a lui Dumnezeu în trup.

Și așa cum a citit fratele Borg din Ioan 17:3: „*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu*”, în care Tu personal Te-ai descoperit. Din aceasta este compusă viața veșnică. Este o substanță divină. Nu este o închipuire, nu este o învățătură, ci este o substanță divină. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.

Acest lucru noi l-am recunoscut prin har. Că nu sunt trei persoane în divinitate, așa cum afirmă învățătura trinitară: „Tatăl este veșnic. Fiul este veșnic. Duhul sfânt este veșnic. Tatăl este Dumnezeu. Fiul este Dumnezeu. Duhul Sfânt este Dumnezeu”. Un astfel de Dumnezeu nici nu există. Dumnezeu este Unul singur. În cer, El S-a descoperit ca Tată, pe pământ, în Fiul, și prin Duhul Sfânt S-a descoperit în Biserica Dumnezeului Celui viu. Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu în mijlocul nostru, Dumnezeu în noi pentru ca să-Și împlinească cu noi planul Său de mântuire.

Așa cum am citit, Domnul nostru a murit și noi am murit împreună cu El și am înviat împreună cu El. În Col. 3 citim că dacă Hristos va fi descoperit în viața noastră atunci și noi vom fi descoperiți împreună cu El în slavă. Nu religie, ci o trăire mântuitoare, personală, cu Dumnezeu. Așa cum am citit ieri seară din epistola scrisă evreilor, în niciunul dintre noi să nu se găsească o inimă rea prin necredință și neascultare. Ci să avem un acord interior față de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, să acceptăm și credem din inimă ceea ce a făgăduit Domnul în Cuvântul Său și să-I mulțumim pentru aceasta

În prorocia biblică, într-un singur verset este scris ceea ce se va întâmpla la prima venire a lui Hristos și este scris și ceea ce se va întâmpla când El Se va descoperi poporului Său Israel. În prima parte din Mal. 3:1 este scris: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Această primă parte a fost confirmată în Noul Testament în Mat. 11:10, în Mar. 1:2. A doua parte din Mal. 3:1: „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul*

legământului pe care-L doriți” este la viitor, dar este scris în același verset din Vechiul Testament. Prima parte din Mal. 3:1 s-a împlinit, iar a doua parte a versetului se va împlini atunci când Templul va fi reconstruit și Domnul va reveni. Cum voi toți știți, când Templul va fi rezidit, atunci Antihristul se va așeza în Templu, iar Domnul îl va nimici cu suflarea gurii Lui și apoi Se va descoperi poporului Său Israel. Totul este scris. Noi trebuie doar să citim.

Și pentru că acum trăim cu adevărat ultima perioadă a istoriei mântuirii amintim pe scurt ultima prorocie din prorocul Mal. 4:5: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie...”*. Aici avem o făgăduință dublă. Mal. 4:6a: *„El va întoarce inima părinților spre copii”* – doar această parte a fost confirmată în Noul Testament. A doua parte *„El va întoarce inima copiilor spre părinții lor”* se împlinește în timpul nostru, pentru că aceasta este perioada de timp în care Dumnezeu ne întoarce înapoi la început, la ceea ce au crezut la început părinții apostoli și ceea ce este și scris: *„nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă”* (1 Cor. 3:11). Aici avem ceva ceea ce Dumnezeu trebuie să ne descopere, să ne arate care făgăduințe s-au împlinit deja și care făgăduințe se mai împlinesc.

Astăzi am adus pieptarul cu cele 12 pietre prețioase săpate în pieptarul lui Aaron. El, ca mare preot, trebuia să poarte pieptarul de fiecare dată când intra în Locul Preasfânt (Ex. 28:30, Lev. 8:8). Prin aceste pietre sunt reprezentate cele douăsprezece seminții. Fratele Branham a pus un accent deosebit pe Urim și Tumim și l-a folosit de 138 de ori în predicile sale, aplicându-l pentru Cuvântul lui Dumnezeu.

De fiecare dată când cineva aducea vreun vis sau o descoperire sau trebuia luată o hotărâre deosebită, trebuia să meargă înaintea marelui preot, înaintea lui Urim și Tumim. Luminarea tuturor celor douăsprezece pietre prețioase era confirmarea supranaturală. Dacă nu era corect, pietrele de pe pieptar rămâneau întunecate, iar prin aceasta se vedea că cel în cauză și-a prezentat gândurile lui proprii. Dacă lucrul trăit și prezentat de el era adevărat, în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său, atunci Dumnezeu aproba cu acele raze puternice de lumină care străluceau din acele pietre prețioase. Acesta era gândul principal. Nu Aaron a decis, ci Cuvântul lui Dumnezeu

decidea. De aceea pieptarul este denumit *Urim și Tumim (Lumină și Dreptate/Desăvârșire)*.

Scumpi frați și surori, cum este astăzi? Dacă astăzi nu avem învățătura apostolilor, sută la sută, așa cum a fost la început, atunci niciodată nu va lumina. Poate lumina doar dacă ceea ce propovăduim noi corespunde, sută la sută, cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Și acest lucru trebuie să-l amintim o dată. Îndeosebi toți care au trăit ultima trezire care este cunoscută ca trezirea penticostală. Dragi frați și surori, eu sunt un bărbat în vârstă de 85 de ani. Dar dacă mă uit în urma mea, la sfârșitul anilor '40 și după aceea am trăit lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu: botezuri cu Duhul Sfânt, darurile Duhului Sfânt, vorbiri în limbi, tălmăciri, cântări în limbi, toate le-am trăit. Apoi, acum trebuie să ne gândim la ceea ce este scris în Ioel, că *Dumnezeu va turna Duhul Său peste orice făptură* – aceasta este prima parte; a doua parte – *peste fii și fiice*; iar a treia parte – *peste robi și roabe*. Dar cu adevărat important este dacă suntem născuți din nou, dacă am primit și trăit înfierea, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Dacă nu este așa, atunci chiar dacă am fi primit botezul cu Duhul Sfânt vorbim pe lângă Dumnezeu. De aceea fratele Branham a desenat trei cercuri și a spus: „Voi puteți fi botezați cu Duhul Sfânt în al doilea domeniu și totuși în adâncul adâncului, în sufletul vostru să nu fiți născuți din nou”. Voi puteți folosi daruri și totuși în interiorul sufletului vostru să nu fiți născuți din nou.

Dacă ne uităm astăzi în lume, vedem 550 de milioane de penticostali care fac carismatică, se leagănă încoace și încolo cântând „Aleluia” și se bucură. Dar toți fac și cred ceea ce doresc. Ei se înșeală pe ei înșiși și pe popor, ca și cum în felul acesta ei ar fi în ordine, ca și cum Dumnezeu ar fi cu ei. Ei aparțin de aceia despre care este scris: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit Noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?»*”(Mat. 7:22). Atunci Domnul le va spune spune curat: „*Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea*”(vers. 23). Au făcut minuni, au prorocit, au avut daruri, au scos demoni, dar Domnul le va spune: „*Plecați de la Mine! Nu vă cunosc*”.

Despre ce este vorba astăzi? Ce am citit noi înainte? „Lasă-mă să fac de cunoscut hotărârea lui Dumnezeu”(Ps. 2:7). Cine dintre toți carismaticii vrea să audă hotărârea lui Dumnezeu? Ei toți sunt sărbătorii și se sărbătoresc unii pe alții. Cine vrea să audă făgăduința pentru acest timp? Cine vrea să se supună lui Dumnezeu și Cuvântului Său? Cine vrea să-și dea în moarte eul propriu? Cine vrea să fie răstignit împreună cu Hristos și să moară împreună cu El? Ca să poată spune: „*acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*”.

Scuzați-mă dacă amintesc acest lucru. Și aici în Krefeld am trăit anii '70, ani minunați. Apoi vrăjmașul s-a strecurat sub o manta evlavioasă și n-a produs nimic altceva decât nimicire. Dar Îi mulțumim Domnului Dumnezeu nostru că aleșii nu pot fi amăgiți. Aleșii cred Cuvântul prețios și sfânt al lui Dumnezeu. Și cum, de pildă, este scris în Apoc. 1:1, unde Domnul Dumnezeu a zis: „*ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând*”.

Scumpii mei frați și surori, eu nu dau mărturie despre mine. Dar între cele 21 de trăiri supranaturale pe care le-am avut, de două ori am fost luat din trup. Nu vreau să intru în toate amănuntele, dar de 17 ori mi-au fost adresate aceleași cuvinte: „Robul Meu,...”. De ce? Pentru că acum noi trăim o perioadă de timp profetică și a fost necesară o chemare divină pentru ca trimiterea divină și toate făgăduințele lui Dumnezeu pe care le-a dat Dumnezeu în Cuvântul Său pentru această perioadă de timp să fie date mai departe poporului în așa fel ca pieptarul să lumineze mereu, Cuvântul să lumineze, și va lumina pentru totdeauna. Cât de des a spus fratele Branham, spre seară se va arăta lumina. S-a făcut lumină, Cuvântul este descoperit, iar noi doar trebuie să credem din toată inima și să ne lăsăm încadrați biblic.

Acum este absolut necesar să credem Cuvântul făgăduit pentru acest timp, să ne încadrăm viața biblic și să respectăm tot ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Și noi putem spune exact așa cum a putut spune Pavel, noi nu predicăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să plăcem oamenilor, ci propovăduim hotărârea lui Dumnezeu, așa cum am citit de trei ori: „Lasă-mă să fac de cunoscut hotărârea lui Dumnezeu, până la marginile pământului”(Ps. 2:7-8).

În trei din cele optsprezece afirmații în care fratele Branham a amintit ceea ce i-a fost spus în anul 1933 el a accentuat că ultimul mesaj va ajunge *până la marginile pământului*. Dragii mei frați și surori, dar el personal n-a purtat mesajul în nici o singură țară în afara Statelor Unite. El a adus mesajul și Îi mulțumim lui Dumnezeu. Scumpii mei frați și surori, în anul 1963 când am auzit predicile în legătură cu cele șapte peceti a trebuit să mă așez și să scriu ceea ce putem citi în broșura „Conciliul lui Dumnezeu”. După ce am auzit predicile despre cele șapte peceti am fost atât de copleșit de toate lucrurile care au fost spuse și descoperite încât m-am gândit că acestea trebuie date mai departe. Acum nu dorim să intrăm în toate amănuntele, dar prin harul lui Dumnezeu noi am propovăduit Cuvântul lui Dumnezeu sfânt și scump pe întregul pământ, așa cum a fost propovăduit la început, și o vom face mai departe până când Domnul va reveni, dacă Dumnezeu dăruiește har pentru aceasta.

De ce spunem noi acest lucru? Este ultimul mesaj divin, este ultima chemare care răsună pe întregul pământ. Și toți frații de pe întregul pământ, toți care astăzi ne ascultă, împărtășesc mai departe aceeași hrană spirituală. Nimeni nu introduce/adaugă ceva, nimeni nu dă mai departe vreo tălmăcire, ci toți se țin de ceea ce este scris și propovăduiesc doar ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Acum am primit harul să trăim ultima perioadă de timp înaintea revenirii lui Isus Hristos. Să rămânem treji și cumpătați, și în toate străngerile de casă să rămânem cumpătați, să nu alunecăm niciodată, să nu încercăm să fim ceva sau să știm ceva deosebit de la noi înșine. Ci să rămânem smeriți și să-I slujim Domnului, iar Domnul personal Își va desăvârși lucrarea Lui în viețile noastre, cu noi. În acea clipă când frații încep să răspândească învățături proprii, cunoștințe proprii, atunci se naște o partidă, se produce o despărțire. Dar când este propovăduit Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu nu se va produce niciodată o despărțire. Aceasta intervine doar atunci când cineva vrea să devină ceva, să spună ceva, că „noi suntem o preoție, suntem leviți”, cum a spus un frate, „el să stăpânească cu un toiag de fier”. Uitați aceasta! Rămâneți treji și cumpătați în toate lucrurile. Timpul când noi vom domni împreună cu Domnul nostru va veni după răpire, atunci când Domnul Își va proclama și instaura Împărăția Lui aici pe pământ. Vă

rog frumos rămâneți cumpătați, rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu și rămâneți lucizi în mintea voastră. Iar atunci Domnul Se va îngriji de tot restul, pentru ca totul să fie bine.

Noi ne încredem în Dumnezeul nostru și știm că El a început și tot El va desăvârși. Așa cum este scris: „Și ce vom fi nu s-a arătat/descoperit încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El” (1Ioan 3:2). Dragii mei frați și surori, cine o poate înțelege? Noi, niște oameni nenorociți, sărmani și amărăți. Oricine se uită în oglinda Cuvântului poate spune: „Doamne, ce sunt eu? Cine sunt eu?”. Dar nu este important ceea ce am fost noi. Ci important este ce a făcut Dumnezeu din noi. Cum am citit că Domnul și Răscumpărătorul nostru a venit la noi, Și-a vărsat Sângele Lui sfânt, Sângele noului legământ, și s-a împlinit ceea ce este scris în Vechiul Testament în Ier. 31: „*Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face un legământ nou: Voi pune Legea Mea înlăuntrul vostru, o voi scrie în inimile voastre*”. Noul legământ a fost încheiat, răscumpărarea a avut loc. Iar noi, acum ne trăim pregătirea sub Cuvântul sfânt și adevărat care este propovăduit, pentru că noi credem din inimă tot ceea ce a zis Dumnezeu. Și cum am citit ieri, ei nu s-au lăsat rătăciți prin necredință. Vă rog frumos, nu doar să cântăm „Numai să crezi”, ci haideți să credem din toată inima așa cum zice Scriptura. Câte versete biblice am mai putea folosi și prezenta pentru ca toți să știe că acum ne aflăm în ultima perioadă de timp.

Dacă privim spre Israel, vedem că totul se întâmplă așa cum a făgăduit Dumnezeu. Eu i-am scris o scrisoare domnului Netanyahu în care i-am enumerat opt versete importante din Cuvântul profetic al Vechiului Testament. Pentru ca el să știe că acum în Israel se împlinește ceea ce a vestit Dumnezeu mai dinainte prin sfinții Lui proroci din vechime, din Vechiului Testament, acum 3200, 2000 sau acum 2800 de ani. Tot ceea ce a vestit El dinainte se întâmplă acum așa cum au prezis prorocii în Vechiul Testament. Îmi era pe inimă să-i trimit aceste opt versete importante, pentru ca el să știe că acolo nu are loc nimic la voia întâmplării. Ci ceea ce se întâmplă acum a fost prezis. Acum noi ne aflăm și trăim în ultima generație înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Scuzați-mă că amintesc acum acest lucru. Acum papa și-a făcut ultima călătorie în Dubai. Voi toți știți că eu am predicat în Dubai, am

avut adunări puternice, împreună cu fratele Michael. Dacă voi ați ști ce face Dumnezeu în țările islamice, este puternic! Dumnezeu are lucrarea și poporul Său în toate neamurile și în toate limbile. Dar am auzit și acest lucru, ce legământ, tratat a fost semnat acolo și cum cele trei religii mondiale, iudaismul, creștinismul și islamul, sunt aduse la un numitor comun, cu această observație: „Noi toți credem în același Dumnezeu”. Apoi Vaticanul a confirmat că dorește să investească în Israel. Aceasta nu este treaba noastră acum, dar noi vedem cum se întâmplă toate lucrurile. În scurt timp lucrurile vor fi atât de avansate și un tratat de pace va fi semnat. Și acest lucru a fost prezis. Pavel n-a fost doar un apostol, el a putut vedea și în viitor și prin Duhul Sfânt i s-a descoperit și ne-a lăsat scris: *„Când vor zice: «Acum este pace și siguranță!» atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată”* (1 Tes. 5:3). Dați-vă seama odată, în cap. 4 este descrisă răpirea, este descris ce se va întâmpla la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Cum a zis fratele Branham, „răpirea și încheierea legământului vor avea loc aproximativ în același timp”. Noi vom fi răpiți și tratatul de șapte ani va fi încheiat. Dar gândiți-vă la ceea ce este scris în cap. 4; aceasta v-o spunem ca pe un Cuvânt al Domnului: *„Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul”*. Totul este scris. Apoi în cap. 5 urmează descrierea: *„Când vor zice: «Acum este pace. Acum nu mai este niciun pericol!» atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei”*.

Nu vă puteți închipui cât de copleșit sunt de fiecare dată de prorocia biblică, de ceea ce a spus Dumnezeu prin proroci și apostoli pentru ca noi să recunoaștem ceasul și timpul, ca să nu bâjbâim în întuneric și să nu rămânem în beznă, ci să căpătăm trecere înaintea lui Dumnezeu și, prin har, să ne trăim pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii Lui, care va veni pe cât de sigur ne-a făgăduit-o Domnul: *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*.

Să cuprindem despre ce este vorba. Propovăduirea noastră trebuie să corespundă, sută la sută, cu propovăduirea care a avut loc acum două mii de ani. Un Domn, o credință, un botez. Totul trebuie să fie adus înapoi în starea originală. În toți acești ani noi toți am trăit aceasta, prin har. Acum sunt chemați afară ultimii de pe întregul pământ. Primul frate care m-a sunat astăzi, dis de dimineață, a fost dintr-o tabără de refugiați din Uganda. Aseară trei mii de oameni au urmărit vestirea și au ascultat predica. Predicatorul a plâns la telefon și a zis: „Toți au fost copleșiți de propovăduire. Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru pentru mesaj”. Astăzi au sunat mai mulți ca niciodată. Cuvântul nu se întoarce gol înapoi la Dumnezeu, ci își împlinește scopul pentru care a fost trimis. Suntem mulțumitori de fiecare dată pentru orientarea pe care o primim din Cuvântul lui Dumnezeu, prin har. Fie ca Domnul să folosească și această zi pentru ca toți de pe întregul pământ care sunt din Dumnezeu să audă Cuvântul lui Dumnezeu, să-l creadă, să le fie descoperit, și prin ascultare să accepte și să primească: eul nostru să moară și nimeni să nu mai spună: „Eu vreau...eu sunt...”. Ci toți să spună: „*Facă-se nu voia mea, ci voia Ta*”. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Așa cum am citit, „Lasă-mă să fac de cunoscut hotărârea, sfatul Domnului”. Nimic altceva! Ci doar hotărârea Domnului. Am amintit, sunt atâtea religii, biserici creștine, 349 de confesiuni creștine, denominații care toate sunt de părerea că sunt în drept și toți se împodobesc cu versete biblice. Cum a fost spus acum în Dubai, folosindu-se greșit de Ioan 17:11 „pentru ca toți să fie una”. Una cu cine? Dumnezeu în Hristos, Hristos în noi, nădejdea slavei. Dar nu o unitate religioasă, nu! Ci una cu Domnul Dumnezeu.

Scumpii mei frați și surori, doar pe scurt ceea ce am cercetat ieri. Noi am murit împreună cu Hristos. Sângele noului legământ a fost vărsat, a curs. Trebuie să repet aceasta: eu doresc ca toți aceia care ascultă Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu din gura mea, din gurile noastre, să aibă parte de răpire atunci când Domnul va reveni. Eu nu doresc să fi predicat celor nechibzuite, ci celor înțelepte care primesc și cred Cuvântul lui Dumnezeu din toată inima lor. Scumpei frați și surori, acest lucru îl spun cu un motiv: pentru că eu am trăit răpirea. Noi toți eram tineri, îmbrăcați în alb și eram ridicați în sus. Eram o gloată care nu se putea număra. Domnul cheamă afară din toate popoarele, limbile

și națiunile. La revenirea Domnului nostru Isus Hristos, Îi va fi înfățișată o Biserică Mireasă fără pată și fără zbârcitură, spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu, pecetluită cu Duhul Sfânt, pentru ziua glorioasă a revenirii Lui. Noi ne bucurăm. La vârsta mea nimic nu-mi cade ușor, dar Îi mulțumesc Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu sfânt și scump își atinge scopul pentru care a fost trimis. Fie ca și această zi să fi slujit ca noi să recunoaștem: „Astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!”. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har ca să primim, să credem, să trăim și personal să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Pe cât de sigur credem făgăduințele lui Dumnezeu, pe atât de sigur noi suntem copiii ai făgăduinței și Domnul și Răscumpărătorul nostru, ca Întâi născut, ne-a pus ca moștenitori. În întregul Vechi Testament accentul era pus pe dreptul de întâi născut. Ce s-a întâmplat? Tot ceea ce era făgăduit în Vechiul Testament în legătură cu El, El a împlinit. El a fost întâiul născut dintre mulți frați. Ieri seară am amintit acest lucru. Așa cum Maria a crezut Cuvântul făgăduinței și Duhul Sfânt s-a coborât peste ea, a umbrat-o și Fiul lui Dumnezeu a fost născut, la fel noi credem Cuvântul făgăduinței și Duhul Sfânt zămislește în noi o viață nouă ca să primim legătura cu Dumnezeul nostru și ne trăim pregătirea și desăvârșirea. Domnului nostru Îi aducem mulțumirea. El l-a trimis pe robul și prorocul Său ca să aducă ultimul mesaj pentru ca noi să fim chemați afară, pregătiți și să fim gata la revenirea lui Isus Hristos. Îi mulțumim Domnului că noi am primit legătura directă și din însărcinarea lui Dumnezeu aducem ultimul mesaj, ultima făgăduință, poporului lui Dumnezeu de pe întregul pământ. Doar strigăm: Cine are urechi să audă ce zice Bisericilor Duhul. Fie ca inimile noastre să fie deschise, să credem cu adevărat și să ne dedicăm viețile noastre Domnului.

Acum la încheiere doresc să întreb dacă în mijlocul nostru sunt frați și surori care încă n-au încheiat legământul cu Dumnezeul nostru prin botez. Mereu noi avem posibilitatea de a boteza. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har tuturor. Căci așa este scris: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos*”. Botezul aparține de iertarea păcatelor, ca o confirmare că noi am acceptat și am primit iertarea. Ca o confirmare noi ne lăsăm botezați. Dacă avem frați și

surori în mijlocul nostru care au dorința să fie botezați, atunci după serviciul divin avem posibilitatea s-o facem. Fie ca Domnul Dumnezeu să dăruiască har ca Cuvântul Său să-și împlinească și astăzi scopul pentru care a fost trimis. Lui, Singurului Dumnezeu Îi aducem cinstea și slava în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului împreună. Cine vrea să-și dedice viața Domnului? Eu cred că noi toți vrem să ne dedicăm viața Domnului. Câți cred mesajul timpului de sfârșit? Domnul să vă binecuvânteze. Amin. Pe cât de sigur voi credeți ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă de timp, pe atât de sigur voi veți avea parte de ceea ce face Dumnezeu și de ceea ce a făgăduit El în Cuvântul Său.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, așa cum la început în Ierusalim, adevărații Tăi credincioși erau adunați împreună și s-au rugat, „*Doamne, întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău cel Sfânt Isus*” (Fap. 4:30), tot așa ne rugăm și noi astăzi pe baza autorității Cuvântului lui Dumnezeu. Noi credem că toate făgăduințele lui Dumnezeu în El, Răscumpărătorul, sunt «Da» și «Amin», făgăduințele și împlinirea, mântuirea sufletului, eliberarea duhului, vindecarea trupului.

Iubite Domn, întinde-Ți brațul Tău. Rugați-vă cu toții și spuneți: „Doamne, întinde-Ți brațul Tău, confirmă-Ți Cuvântul, salvează, eliberează, vindecă și binecuvântează. Doamne, Îți mulțumim, Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul. Îți mulțumim că Tu ai salvat, ai eliberat, Îți mulțumim că ai vindecat și Ți-ai confirmat Cuvântul. Ție, singurului și adevăratului Dumnezeu Îți aducem închinarea și lauda, în Numele sfânt al lui Isus. Și tot poporul să spună „Amin”. Tot poporul să spună „Aleluia!”. Aleluia! Amin.

Sumar video martie 2019

Iubiți frați și surori în Hristos, vă salut în Numele scump al Domnului și Mântuitorului nostru. Bindecuvântările Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste voi și prin harul lui Dumnezeu să vă fie dăruită descoperire divină și înțelegere pentru fiecare Cuvânt și, de asemenea, pentru mesaj și pentru toate afirmațiile din acesta.

Avem în urma noastră un sfârșit de săptămână cu adunări minunate. Ne-am strâns din întreaga Europă, din Africa, de pe diferite continente și din diferite țări, ca să auzim Cuvântul lui Dumnezeu.

Ne-am reamintit și de cuvântul din Psalmul 50: „*Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele*”.

Înainte de a spune câteva lucruri, aș vrea să citesc din Romani 1:1-2: „*Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi*”. Evanghelia care a făgăduită prin proroci, în Sfintele Scripturi! Apoi voi citi din Romani cap. 4:3: „*Căci ce zice Scriptura?*”

Iubiților, după cum știți, există foarte multe păreri, interpretări ale Scripturii, ale mesajului acestui ceas. Dar dacă avem respect față de Dumnezeu, ne întoarcem la Vechiul Testament, ne întoarcem la Noul Testament, aducem totul în Scripturi și așezăm lucrurile în contextul original, care ne este dat de Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu.

Așadar, vă rog să vă amintiți: noi predicăm și dăm mai departe Evanghelia lui Dumnezeu, făgăduită prin proroci în Vechiul Testament și consemnată în Sfintele Scripturi. Astfel, Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului Său. Și puteți verifica lucrul acesta. Puteți să vă întoarceți la prima venire a lui Hristos, când s-au împlinit peste opt sute de făgăduințe din Vechiul Testament, iar Domnul nostru, după învierea Sa, și-a adunat ucenicii și le-a arătat că tot ceea ce spunea Scriptura, fie prin Moise, fie în Psalmi, fie în proroci, totul se împlinise.

Iubiților, Domnul nostru face același lucru astăzi. El se întoarce la propriul Său Cuvânt, nu la o interpretare, nu la o explicație, ci înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă privim în istorie, înțelegem marea însărcinare pe care a dat-o Domnul, iubitului nostru frate William Branham. Și spun aceasta cu plăcere, cu recunoștință față de Domnul Dumnezeu, care mi-a dat privilegiul să-l cunosc personal pe robul Său, să mănânc la aceeași masă cu el, să călătoresc în aceeași mașină cu el, să fiu în adunările lui din Germania și S.U.A. Cum am mai spus, el chiar mi-a cerut să predic în locul lui în Los Angeles și de asemenea, în Oakland California.

Dar ceea ce vreau să spun, este următorul lucru și este în legătură cu întrebarea: de ce există atâtea direcții și toate spun „noi credem mesajul”? Și fiecare ia afirmații de ici și colo și își face propriile învățături. Iubiților, a sosit timpul să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu, pe deplin. Și aceasta a fost slujba fratelui Branham: să ne readucă la Dumnezeu, la Cuvânt, la temelie, la învățăturile apostolilor, astfel ca inimile noastre să fie întoarse la Dumnezeu, așa cum a fost în zilele lui Ilie și în zilele slujbei lui Ioan Botezătorul: Domnul Dumnezeu a întors inimile poporului Său ca să-L creadă pe El și să vadă Cuvântul împlinit. În același fel, slujba și mesajul dat lui William Branham, este în legătură cu un scop deosebit: să ne scoată din toată confuzia, din toate direcțiile, din toate programele religioase și să ne introducă în acea parte a planului de mântuire care se desfășoară în timpul acesta.

Iubiților, putem citi în prorocul Daniel despre cartea ce trebuia închisă și pecetluită până la vremea sfârșitului și apoi îl auzim pe fratele Branham vorbind despre însărcinarea divină în care i s-a spus că urma să fie deschisă cartea pecetluită cu șapte pecetei. Lui i-a fost dată o însărcinare directă. Eu pur și simplu o iubesc, pentru că atunci când a avut loc, a fost una din cele mai mari experiențe date de Dumnezeu prorocului Său, pe 28 februarie, 1963, printr-o însărcinare divină. El mi-a spus mie personal: „Frate Frank, Domnul mi-a arătat despre apariția norului supranatural și mi-a spus să merg în Tucson”.

Și frați și surori, pentru că l-am cunoscut personal pe fratele Branham și, de asemenea, slujba sa, atunci când el și-a dat mărturia despre cum a venit cutremurul, cum s-a cutremurat întreaga zonă din cauza celor șapte bubuituri de tunet, cum furtuna a frânt vârfurile copacilor, cum s-au prăvălit pietrele la poalele muntelui... Cu ochii mei am văzut copacii îndoiiți și pietrele prăvălite la poalele muntelui.

Așadar, prin harul lui Dumnezeu înțeleg de ce amintește fratele Branham de tunete, de peste 80 de ori. De ce? Datorită acelei însărcinări deosebite și trăiri pe care a avut-o. Și pentru că nu există alt verset care să vorbească despre cele șapte tunete, el s-a referit la Apocalipsa 10. Dar noi înțelegem, prin harul lui Dumnezeu, ce are să se întâmple în Apoc. 10, când Îngerul legământului, înconjurat de un curcubeu, va veni și își va pune un picior pe mare și unul pe uscat, ca Proprietar original, ținând într-o mână cartea deschisă și ridicându-și cealaltă mână spre cer și jurând pe Cel ce trăiește în veci, că nu va mai fi nicio zăbavă. Și ce s-a întâmplat după aceea? A fost făcut anunțul că atunci când cel de-al șaptelea înger va suna din trâmbiță se va încheia taina lui Dumnezeu. Apoi, cu referire la cele șapte tunete: „Nu le scrie, nu le scrie!” Astfel, acestea nu au devenit o parte a Cuvântului scris în Sfintele Scripturi. Eu sunt răspunzător numai pentru ceea ce este scris în Sfintele Scripturi. „*Cine crede în Mine, cum zice Scriptura*”. Acestea sunt Sfintele Scripturi, de la Geneza 1 până la Apocalipsa 22. Eu cred ceea ce spune Cuvântul acesta.

Și repet: slujba fratelui Branham a fost să ne întoarcă la Dumnezeu, la Cuvânt, la adevăratele învățături. Și totul, chiar și cele șapte peceti, a fost descoperit și noi suntem atât de recunoscători. Iată aici cartea despre cele șapte peceti. Eu am tradus cartea „Cele șapte peceti”, imediat după ce fratele Branham a predicat despre acestea, în 1963. Eu cunosc mesajul, dar înainte de a-l cunoaște pe fratele Branham și înainte de a ști despre mesaj, L-am cunoscut pe Domnul meu, pe Mântuitorul meu. Și, iubiților, am o mare răspundere să vestesc Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu. Niciodată, în cei peste 55 de ani, n-am predicat nimic, în afară de ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Niciodată n-am spus expus părerile mele „ar fi sau s-ar putea să fie”, nu, eu am predicat Cuvântul lui Dumnezeu cu toată siguranța.

Dar chiar și acolo, iubiților, în Daniel 12:7, îngerul a putut ridica ambele mâini spre cer și a jurat că vor fi numai trei ani și jumătate până la sfârșit. În Noul Testament, după deschiderea pecetilor, același înger al legământului are într-o mână cartea deschisă și ridică spre cer numai cealaltă mână. Din acel moment vor mai fi o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme. Dați-mi voie să spun în dragoste:

dacă nu puteți respecta sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu, închideți Biblia! Vă rog, închideți Biblia. Și dacă voi mestecați gumă în timp ce ascultați predicile fratelui Branham, ar trebui să vă fie rușine! Fie ca respectul față de Dumnezeu să vină peste voi, ca să aveți acces divin la tainele scrise în Sfintele Scripturi. Așa cum scrie în versetele pe care vi le-am citit la început, „*Evangelhia făgăduită de Dumnezeu în Sfintele Scripturi*”, apoi „*Ce zice Scriptura?*”. Iar Domnul nostru spune: „*Cine crede în Mine, cum zice Scriptura*”. Aveți respect de Dumnezeu și, de asemenea, respect față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Haideteți să cuprindem. Sunt atât de recunoscător pentru slujba lui William Branham. Și el a făcut o afirmație, de optsprezece ori, iar în noua scrisoare circulară vom menționa patru dintre acestea, unde spune că nu el, ci mesajul dat lui va premerge a doua venire a lui Hristos.

Iubiților, prin harul lui Dumnezeu, noi am avut privilegiul să ducem până la marginile pământului, mesajul original, care i-a fost descoperit lui William Branham, Cuvântul original al lui Dumnezeu, Sfânta Scriptură, cu toate făgăduințele. Iar acum, revenirea lui Hristos, a doua venire a lui Hristos este foarte, foarte aproape și toate semnele indică spre acel mare eveniment. Domnul nostru a spus: „*Când veți vedea toate aceste lucruri împlinindu-se, atunci știți că vremea este aproape, chiar la ușă*”.

Dumnezeu să vă dea harul să așezați în Cuvântul lui Dumnezeu tot ceea ce a spus fratele Branham, astfel încât să știți că spuneți ceea ce spune Scriptura. Fie ca binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să fie peste voi și veți înțelege, mai ales frații care slujesc cu Cuvântul, în toate națiunile, că am ajuns la vârsta de 85 de ani și nu mai pot să călătoresc în fiecare lună, așa cum obișnuiam în toți anii trecuți, dar prin harul lui Dumnezeu, pe întregul pământ oamenii ascultă mesajul acestui ceas. Acum ni se alătură online peste zece mii de persoane din toate țările pământului și ajungem la peste un milion de credincioși de pe întreg pământul, cu adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, cu mesajul care premerge a doua venire a lui Hristos. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul! Respectați-L pe Dumnezeu, respectați Cuvântul Său, credeți așa cum spune Scriptura și veți avea parte de ceea ce face Dumnezeu acum, iar în final, când Domnul va reveni, Îl vom vedea și

vom fi cu El, atunci când El ne va răpi și ne va duce la ospățul de nuntă al Mielului.

Încă o observație, vă rog. Dumnezeu nu va lua niciodată confuzie în cer. El nu-i va lua niciodată pe aceia care sunt răspunzători de învățături greșite și au oameni care îi urmează. Isus Hristos îi va lua pe ai Săi, pe care i-a răscumpărat prin sângele Său sfânt, pe care i-a sfințit prin Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu și i-a pecetluit cu Duhul Sfânt. În Cuvânt nu este confuzie, Sfânta Scriptură este clară și adevărată, nu este nicio confuzie în biserica Dumnezeului celui viu. Și prin harul lui Dumnezeu, în curând Îl vom întâlni pe Domnul nostru, când El va reveni și ne va lua în slavă. Mulțumiri lui Dumnezeu, în Numele Sfânt al lui Isus.